

СА БЛАГОСЛОВИОМ ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕЩЕНСТВА ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г. ЈОВАНА

РАСТКО

ИЗДАЈЕ ОСНОВНА ШКОЛА "17. ОКТОБАР" - ЈАГОДИНА

Број 15
октобар 2014.

РАСТКО

**С БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА
ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г. ЈОВАНА**

**ОДОБРЕЊЕМ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ
БИЉАНЕ МИЛАНОВИЋ**

**ЧАСОПИС ИЗДАЈЕ:
ОСНОВНА ШКОЛА "17. ОКТОБАР"**

**ЧАСОПИС УРЕЂУЈЕ :
ВЕРОУЧИТЕЉ БОРИС МИЛОСАВЉЕВИЋ**

**СТРУЧНИ КОНСУЛТАНТИ:
ПЕДАГОГ МАРИНА АНТОНИЈЕВИЋ
ПРОТОЂАКОН НИНОСЛАВ ДИРАК**

**ЛЕКТУРА ТЕКСТА:
НАСТАВНИК СРПСКОГ ЈЕЗИКА
МАЈА АЛЕКСИЋ**

**АУТОРИ ТЕКСТОВА:
УЧЕНИЦИ НОВИНАРСКЕ СЕКЦИЈЕ**

**ШТАМПА:
ПАТИРКОМЕРЦ -ЈАГОДИНА**

ЈАГОДИНА, ОКТОБАР 2014.

УМЕСТО УВОДНЕ РЕЧИ

15. МИСИОНАРСКО ПИСМО:

„Једном патриоти који каже:

Довољно је бити добар Србин а вера је споредно“

И ја кажем: довољно је бити добар Србин, али по угледу на најбоље и најславније Србе, који су се јавили на изложби људи у овоме свету за минутих хиљаду година. Но, не смем да кажем као ти: вера је споредно! Јер би ме сви Срби утерали у лаж.

Добар си Србин, ако имаш слатку душу краља Владимира, издржљивост Немањину, христољубље Савино, ревновање Милутиново, кротост Дечанскога, смерност Урошеву, пожртвовање Лазарево, витештво Страхинино, правдољубље Марково, срце Југовића мајке, поуздање Миличино, благост Јевросимину, милост Косовке девојке, трпељивост поробљеног робља, видовитост слепих гуслара, мудрост српских попова и калуђера, стидљивост народних девојака, надахнуће народних певача, даровитост народних занатлија, отменост народних ткаља и везиља, јасноћу народних пословичара, умереност и одмереност српских сељака, сјај крсне славе свих крштених Срба.

Но, није ли све ово од вере? Ваистину, и основа и потка свему набројаном јесте вера Христова. Ако ли ти немаш у себи ни једну од побројаних врлина славних ти предака а ипак се називаш Србином, онда си само једна чувена фирма на празном дућану. А то, мислим, не желимо ни ја теби ни ти себи.

Рећи некоме: буди добар Србин а вера је споредно, исто је што и рећи једној овци: буди ти само угојена а паша је споредно!

Не може нико бити добар Србин а да пре свега није добар човек. У свету пак нити је било нити има икакве силе, која може човека учинити савршено добрим, осим силе вере Христове.

Немој, дакле, желети Српство без садржине.

Не био ти човек без памети путовођ ни Србин без вере
ортак.
То ти желим и поздрављам.

СВЕТИ ВЛАДИКА НИКОЛАЈ

„Свети владика Николај“ - Кристина Милошевић 1-2

Као пчелица на цвету, ја волим мајчицу лепу.
Кад је угледам, ја се њој предам.
Њене очи плаве, подсећају ме на лепе дане.
Сећам се кад сам била мала, мама ме је чувала. Она ме је
мазилаи целу ноћ пазила.
Ех, таква је моја мајка, лепа као бајка.

Емилија Андрејевић 4-5

„Јесен ” - Нина Јовичић 4-1

Јесен

Шетах низ шумски пут,
Кад падне лист жут,
А мала птица оде
До другарице роде
На пусте обале неке
Покрај оближње реке.
Спаковаше ствари своје,
Све тако златне боје,
Одоше на дуг пут,
Далеко, далеко на југ.

Нађа Стефановић 3-2

Јесен

Кад јесен дође, лето прође,
Сва деца беру зрело грожђе.

Са грана весело лишће пада,
И ластва крену на пут тада.

Позлати се зелена трава,
И сено доби шарена крава.

Ђаче крену у школу,
И доби свеску, књигу нову.

Кад киша лије и ветар дува,
Вредна бака компот кува.
Ко дукати плодови зрели миришу
На све стране.
Препуне су крошње и гране.

Облак се весели, а румено сунце крије,
Стиже јесен, биће још хладније.

Анастасија Ристић 4-5

„Јесен“ - Ива Димитријевић 4.разред

Јесен

Својим мислима занесен,
Кад погледам,
Стигла је јесен.

Жуто лишће,
Жута трава,
Од ове кише
Баш ми се спава.

Док месеце бројим,
А природа све боји,
Највише волим јесен
У њеној жутој боји.

Мартин Анђелковић 4-5

„Иза јесени чека нас зима” – Алексија Михајловић 1-4

Литургија

Литургија је време када се ми православни верници у црквама кроз Свету тајну Трочешћа сједињујемо са Богом.

У раним вековима неки народи нису прихватили хришћанску веру, али она је опстала тако што су се хришћани борили за своја права и веру.

Од 4. века, паралелно са формирањем великих центара и хришћанских метропола (Александрије, Антиохије, Рима, Јерусалима, Кесарије Кападокијске, Никеје, Едесе), установљавају се посебни литургијски обреди. Код нас су у употреби Литургија Светог Јована Златоустог и Литургија Светог Василија Великог, као и у време Васкршњег поста Литургија Пређеосвећених дарова Светог Григорија Двојеслова, која се служи сваке среде и петка. Карактеристично је да је на обе стране Васељенске Цркве постојала многоврсна разноликост литургијских обреда.

Идемо на Литургију - Вера Васић 1-2

Литургија се састоји из три дела : Проскомидије (припреме дарова за литургију, Литургије Оглашених и Литургије верних.

Литургија почиње Тројичним славословљем и Великом јектенијом, дакле низом молитава праћених са „Господе помилуј“; после њих следе три прозбе које се завршавају са три антифона: „Благослови душо моја, Господа...“, „Јединородни Сине...“, и „Блаженима“. Сама литургија оглашених обухвата: вход ђакона и служитеља са Светим Јеванђељем (у овом часу епископ улази у олтар), Трисвета песма „Свети Боже“, која се пева као увод у библијско читање - одељак из Апостола и Јеванђеља, који се објашњавају и тумаче у беседи (омилији). Овај се део закључује молитвом за сву Цркву, а нарочито за оглашене који не могу да присуствују другоме делу, одређеном само за крштене.

Литургијска радост - Никола Маринковић 1-1

Литургија верних почиње молитвом за оглашене, за време које се преносе Дарови са проскомидије на Часну трпезу.

На крају литургије, свештеник причешћује сав верни народ и тиме сви ми хришћани улазимо у личну заједницу са Богом и постајемо за Бога вољена, јединствена и непоновљива бића.

Александар Гајић 6-3

**Зачеће св. Јована Крститеља.
6.октобар/23.септембар**

Овога дана прославља се милост, чудо и мудрост Божја; милост према побожним и праведним родитељима св. Јована, старцу Захарији и старици Јелисавети, који су целог живота желели и од Бога просили једно дете; чудо зачећа Јованова у престарелој утроби Јелисаветиној; и мудрост у домостројитељству људскога спасења. Јер са Јованом имађаше Бог нарочите велике намере, наиме, да он буде пророк и Претеча Христу Господу, Спаситељу света. Преко Својих ангела Бог је објавио рођење Исака од бездетне Саре, и Самсона од бездетног Маноја и његове жене, и Јована Претече од бездетних Захарије и Јелисавете. Преко ангела Својих Бог је објављивао рођење

оних, с којима је имао нарочите намере. Како су се могла родити деца од старих родитеља? Ако је ко љубопитљив да то дозна, нека не пита о томе ни људе, јер људи то не знају, ни природне законе, јер то је изнад природних закона, него нека обрати поглед свој на силу Свемогућег Бога, који је ни из чега створио сав свет и који за стварање првога човека, Адама, није потребовао никакве родитеље ни старе ни младе. Место љубопитства одајмо хвалу Богу, који нам често јавља моћ и милост и мудрост Своју мимо природних закона, у које оковани ми би, без нарочитих чудеса Божјих, пали у очајање и Богозаборав.

*Пролог
Светог Николаја Српског*

Господ Свдржителъ - Исидора Милошевић 1-2

Ђурађ Бранковић

Ђурађ Бранковић Смедеревац, српски деспот (рођ. 1377, владао 1427—1456), други син Вука Бранковића и Маре, ћерке кнеза Лазара. Носио је име по свецу (Ђорђу Кападокијском), као и његов унук Ђорђе Бранковић, иако нису имали исто презиме, већ су се по именима очева презивали један Вуковић, а други Стефановић. Од времена Мавра Орбинија (1601. године), историја њихову породицу назива Бранковићима. После Стефанове смрти (19. јула 1427.), Ђурађ је постао српски деспот. Изгубивши Београд, он је подигао на Дунаву нови град - Смедерево (због тога је назван Ђурађ Смедеревац).

Лик деспота Ђурђа са Есфигменске повеље, 1429. година

Цео свој дуги век (живео је преко осамдесет година), Ђурађ је провео у ратним окршајима, па је, годину дана пред смрт, изгубио три прста на десној руци бранећи се мачем од коњаника, заповедника Београда, Михаила Силађија (Свилојевића из старих српских летописа и народних песама). Тај „трпенија венац“ примио је „в приближених житија концу“ (кад се приближио крај живота). Рана му, изгледа, никако није могла зарастати и од ње је и умро.

Био је несрећан човек и тога је био свестан. Фрањевцу Јовану Капистрану (1385 — 1456), који га је наговарао да остави веру предака, одговорио је: „Народ мој верује да сам мудар, мада среће немам. А ти сад тражиш од мене да учиним нешто по чему би мој народ помислити могао, да сам у старости памећу помео“. Оглашаван од Мађара и од западњака за издајницу, због свог држања у доба Косовске битке из 1448. године, „смидерски господин“ Ђурађ је од Јурија Бараковића (у „Вили Словинки“, 1613.), стављен у пакао, у „срце земље“, у „доњу пропаст“. Легенду о издајству прихватило је, на необјашњив начин, наше народно предање, али је њу везало за Ђурђевог оца, Вука Бранковића, и за Косовску битку из 1389.

Сл. 1. Десниот Ђурађ (лице с његовог пошда)

О Ђурђу није створен култ, па према томе нема биографије ни црквених песама њему посвећених. У старој српској књижевности сачувана су два списка о томе како је Ђурађ 1453. године пренео мошти апостола Луке у Смедерево. Писци су савременици тога очајничког покушаја деспота — дављеника да спасе себе и своју деспотовину, а мошти су сламка за коју се он хвата. Над мртвим телом деспотовим непознати смедеревски беседник држао је крајем децембра 1456. године посмртни говор, који долази међу најлепше и најпотресније старе српске текстове.

Имао је несумњиво најбурнији живот од свих српских владара и постао је једна од најтрагичнијих личности српске историје. Лик деспота Ђурђа постоји на његовој повељи светогорском манастиру Есфигмену из 1429. године. Приказана је цела породица деспота Ђурђа. Лик деспота Ђурђа налази се и на новцу.

У Јагодини је познато излетиште добило назив Ђурђево Брдо управо по Ђурђу Бранковићу.

Игњат Баталовић 5-1

Православни храм - Ђјодор Ракић 1-4

**Прочитали смо за вас:
Свети Сава, Светосавске мисли,
приредио Петар Станковић, Крагујевац 2012., стр. 389**

Горенасловљена књига, малог формата и великог значаја, дело је Г.Петра Станковића из Крагујевца и резултат његовог вишегодишњег ишчитавања бројне литературе и промишљања на тему мисли Светог Саве, најпоштованијег, најзначајнијег и највољенијег српског свеца.

Посебно занимљива чињеница је да приређивач Станковић није ни историчар-медиевиста, ни богослов, а ни социолог или филозоф религије, већ припада српској техничкој интелигенцији јер је по занимању дипломирани машински инжењер (у пензији) и власник мануфактуре за израду кожне галантерије.

Тим више ова књига, сјајно дизајнирана и одштампана, добија на значају.

Листајући исту, може се запазити да се може читати од почетка, из средине или по поглављима. Нешто слично гласовито „Хазарском речнику“ почившег великана наше књижевности(и мог некадашњег професора са факултета) Милорада Павића.

Методолошки гледано, ова књига Светоотачких мисли Светог Саве, зналачки је приређена и представља компилацију мисли и дела самог Светог Саве и одличне хрестоматије извора и текстова о Светом Сави. Самим тим је изузетан едукативни материјал сабран на једном месту и широкој лаичкој јавности достављен у облику једне мање,готово богослужбене књиге,цепног издања. Али за онај џеп близак срцу.

Књига „Светоотачке мисли“, обима од око 400 страница,на свом почетку има сјајан предговор др Димитрија Калезића, професора београдског Богословенског факултета, као и знамениту химну „Светом Сави“. Онда следе поглавља „Хронологија житија Светог Саве“ и „Ктиторство Светог Саве“, као и уломци из Савиних књижевних дела(типика-Калејског,Хилиндарског и Студеничког) , житија Светог Симеона, жичке беседе, хрисовуље и повеље итд. Потом иде најобимнији део књиге „Светоотачке мисли“, из ког сазнајемо шта је то чисто душевно здравље,правилност и поштење, грех,исповест, причест, ктиторство, литургија, покајање, молитве и др.

И на крају следе поглавља „Други о Светом Сави“, „Молитва Светом Сави“, храмови и парохије који носе име Светог Саве , фото-документи, факсимили и извори илустрација (што овој књизи дају и научну вредност).

Знамо да српска историја не познаје особу чији би значај и величина могли да се мере са оним што је за наш народ учинио Свети Сава.Због тога се он велича, с пуним правом, као једна од највећих и најкориснијих личности, које су икада угледале свет у Срба.

Пажљив и предан читалац ове књиге пријатно ће се изненадити што ће своје постојеће знање о Светом Сави видно

наградити и обогатити. Зато је топло препоручујем за читање и размишљање.

На малу Госпојину, лета господњег 2014.

*Професор историје,
Нинослав Станојловић*

Моја Црква - Ђина Милошевић 1-2

Моја Црква - Ђурђа Живковић 1-2

Нешто сасвим лично

Нешто сасвим лично за мене су сећања и то она која човек може да има само у вези са једном особом, оном у коју је заљубљен и коју воли. Сећања нико не може да ми одузме, она не могу да буду избрисана, са њима се будим и са њима тонем у сан, са њима тешко могу натерати себе да заспим јер ми не дају мира, присећам се свега, желим да променим ствари које су се десиле, али речи једном када се изговоре су као стихија која руши све пред собом. После тога остаје пустош након које тешко можемо да вратимо оно што је уништено. Сећања ми буде разне слике, када прођем поред места на ком смо некада седели заједно, сетим се шта смо причали, чему смо се смејали, где смо се чекали. Сетим се оних лепих и чудних порука које смо само ми разумели.

„Принцеза“ - Анастасија Младеновић 3-4

Морам да искореним навике које сам имала док је он био ту. Чудно је како можемо проћи поред особе која нам је пуно значила или значи и даље а да је и не погледамо. Радо се сетим наших шетњи, разговора, када је радио све да ми измами осмех на лице, када смо правили разне глупости, шале, сетим се како ме је гледао и како сам желела да тај поглед потраје, сетим се оне слатке збуњености када сам га упознала. Ту су и поруке које су избрисане баш са намером да се не бих сећала свега, али не, такве ствари се не заборављају лако. Кренем да се присећам почетка, у ушима одзвањају стихови песме, оне наше, посебне, датум када је почело све је у глави, а време је за мене престало да одмиче. Сећам се како га тада нисам познавала уопште а сада знам све о њему. Волела бих да се све врати. Желела бих да се и он сећа свега.

Странци када се упознајемо, странци када се растајемо. Пријатељи не можемо да будемо јер нам је иста нарав, исти понос, иста тврдоглавост. Ствари и ситни поклони се или врате или чувају, баце или нестану, навике искорене, али сећања, она остају.

Милица Јаковљевић 8-2

„Слобода” - Ана Милосављевић 3-4

Да се не заборави

Читало се, причало, приповедало о многим занатима и ученим људима који су се повукли и налазили спас у њима. Заједно, на крају су ишчезнули, угасили се. Вероватно зато што нису успели да усаде то у свест млађих генерација, што нису стекли права да им докажу да свет постаје једна машина, а људи у њему губе своју личност и губе заслуге због којих су створени.

Треба чувати оно што су нам стари оставили. Они су своје животе дали за појединости које ће нестати, њима је свака зора чаробнија, а с нашег гледишта, дани су им подједнаки, досадни. Они су улили љубав у то што раде. И ја сам некада тако мислила. Одувек сам волела моје баке, деке, али нисам знала да поштујем њихове дане. Жена седе косе, избораног лица, дрхтавим рукама увек је отварала кожни ковчег чија је цена већа него што може да се замисли. Пун је успомена чија је вредност огромна. Извезени шалови, плетене рукавице резедо боје, те ретке драгоцености биле су јединствене.

„Моја сеоска црква” - Анастасија Радовановић 2-3

Ноћ је текла, бака је уживала са пријатељицама смејући се. Исплеле би гомилу ствари, а свака је непроцењива. Сећам се сваке изговорене речи, а на њеном лицу видим исти онај осмех као некад. Ево, тек сад знам колико је волим и ценим оно

што је радила и у шта је сав тај труд уложен. Зато ћу увек памтити реченицу коју је са осмехом изговарала: "Увек буди уз њих, воли их, воли оно што раде и цени сваку срећу, па и тугу, за коју су дали читав свој свет." Када будем у зрелим годинама, радо ћу седети на фотељи и стварати неке нове драгоцености, а уз мене ће увек бити бакин ведри лик.

Дуња Шобот 7-3

„Мој дан” – Страхиња Радић 1-1

„Радостан дан” – Исидора Танасковић 3-4

Мој дан

Школски дани свих ученика испуњени су пропитивањем и учењем нових лекција. Од звона до звона учимо, сазнајемо, одговарам, трудимо се да будемо мирни, тихи и пажљиви. Градиво је тешко, захтевно и тражи пуно пажње.

После завршетка часова, када стигнем кући, погледам које обавезе треба да извршим, урадим домаћи, пролистам свеску и књигу за сутрашње пропитивање или неки најављени тест или писмени. Када завршим обавезе према школи, идем са другарицама у шетњу, возимо ролере или бицикл, шетамо своје љубимце, идемо у биоскоп или на рођендан.

Мало проводим времена на компјутеру, осим корисних ствари као што је писање текстова, слажем породичне фотографије и одиграм неку игрицу. Када завршим дружење са пријатељима, посветим пажњу породици, обилазимо пријатеље, шетамо се, чувам млађу сестру или помажем тати око малих куца. Идем у село код баке и деке, осим што се дружимо помажем им у многим пословима. Сваке јесени код њих идем са мамом и онда уз причу, смех и шалу, сви спремамо зимницу.

Миња Станимировић 6-1

Моја сестра и ја - Анђелина Димитријевић 1-1

ИНТЕРВЈУ - Наши учитељи...

Кратко нам се представите?

-Зовем се **Емилија Марковић**.

Коју школу сте завршили и када?

-Завршила сам Педагошку академију 1981. а Учитељски факултет 2005. године.

Колико дуго радите са децом?

-Са децом радим 32 године.

4. Зашто сте се определили за позив учитељице?

-Љубав према овом послу пренели су ми многобројни рођаци који су просветни радници. Још пре поласка у школу сам више пута

улазила у учионицу, писала по табли и себе замишљала као учитељицу. Жеља ми се испунила. Ако би требала поново бирати опет бих изабрала овај посао.

5. Како је радити у комбинованом одељењу и одељењу са једним разредом?

-Лакше је радити са једним разредом. Рад у комбинованом одељењу је динамичнији и напорнији.

Како су се ваши ученици прославили на такмичењима?

-Задовољна сам постигнутим резултатима мојих ученика, посебно на такмичењима из математике.

Испричајте нам згоду из учионице.

-Било их је пуно. Испричаћу вам последњу. Ученици су имали задатак да напишу датум свог рођења. Један од ученика је грешком написао да је рођен 2015. године уместо 2005. На то

је један ученик добацио: „Наш друг се још није родио а већ је ученик 3. разреда“.

Како видите себе за 10-15 година да ли се још бавите овим послом?

-За 10-15 година видим себе као веома активног пензионера.

Да ли мислите да су деца преоптерећена наставним програмом?

-Јесу.

Какав је ваш став према Богу и вери?

-Како сам старија почињем да верујем.

Порука за наше читаоце и сву децу света

-Порука за старије: „С децом је потребна искрица

мудрости, бачва разума и море стпљења“, а за децу : „Да не кажу све што знају, да не чине све што могу, да не верују у све што чују, да не дају све што имају и да не желе све што немају“.

*Дуња Шобот
Ања Николић 7-3*

„Моји почеци у школи“ - Лара Цанић 1-1

Да ли можете на почетку да нам се представите?

-Светлана Стевановић, Нена, учитељица 4. разреда.

Зашто сте се определили за позив учитеља?

-Изабрала сам позив учитеља,зато што мислим да ништа друго у животу не бих могла да радим и зато што волим децу.

Колико дуго радите у нашој школи?

-Око 14 година.

Да ли волите свој посао и због чега?

-Волим свој посао зато што сам окружена децом.Деца су чисте душице,јакко су слатка и волим да се дружим са њима. Да ли имате неки хоби и који?

-Имам пуно обавеза,али у слободно време шетња ми је хоби. Шта сте завршили?

-Завшила сам учитељски факултет.

Какав је ваш став према вери?

-Поштујем нашу веру.

Како видите себе у школи за 10-15 година?

-Себе за 10-15 година у школи видим мало старију,али ништа ни тада нећу променити у свом раду.

За крај шта би поручили нашим читаоцима?

-Поручила бих деци наше школе да пре свега буду добри људи,да буду вредни,марљиви и поштени,да се баве поштеним пословима и једноставно да не представљају проблем нашем друштву,када одрасту.

*Миљана М.,
Милица А. и Јелена С. 7-3*

Да ли можете на почетку да нам се представите?

-**Ја сам Миријана Марковић, професор историје.**

Колико дуго радите у нашој школи?

- **У овој школи радим од 1997. Већ 18 година.**

Зашто сте изабрали да предајете баш историју?

-**Одувек ме је привлачила прошлост и позив наставника, вероватно зато што потичем из породице просветних радника.**

Колико вам је историја битна и колико вам је помогла у животу?

- **Волим свој посао и мислим да је историја битна, као и да је тачна тврдња да искуство из прошлости помаже разумевању садашњости.**

Какав је ваш став према вери?

- **Поштујем православну веру.**

Шта сте завршили?

- **Филозовски факултет, група за историју у Београду.**

Колико сте задовољни успехом ученика на такмичењима из историје?

-**Сваке године има пуно ученика који дођу до Републичког такмичења из историје. Издвојила бих Милоша Јанковића, студента историје који је у 7. и 8. разреду био први на Републичком такмичењу.**

Да ли мислите да су деца преоптерећена наставним програмом?

- **Мислим да јесу, али уз добру организацију наши ђаци све то могу да савладају.**

Како видите себе у школи за 10-15 година?

- **Биће то крај мог радног века.**

За крај шта поручујете читаоцима?

-Цитираћу Цицирона, римског беседника : "Нека вам знање буде водиља, а срећа пратиља у животу.

*Миљана М.,
Милица А. и Јелена С. 7-3*

„Моји почеци у школи“ - Ива Којић 1-1

„Моји почеци у школи“ - Милица Стаменковић 1-1

Саша Ђорђевић

Протеклих дана највише пажње се поклањало кошаркашима и Светском првенству у кошарци које је одржано у Шпанији.

Наши кошаркаши предвођени тренером Сашом Ђорђевићем одушевили су целу нацију вративши се са сребрном медаљом.

Саша Ђорђевић је бивши кошаркаш, а сада тренер и селектор наше репрезентације. У својој каријери је играо за велике клубове као што су Партизан, Олимпија Милано, Барселона, Реал Мадрид... Одиграо је преко 100 утакмица у дресу репрезентације у време када је она постизала велике успехе као што су сребрна медаља на Олимпијским играма 1996, злато са Светског првенства 1998. и злато са Европских првенстава 1991,

1995. и 1997. године. Као један од наших најуспешнијих кошаркаша током своје каријере освојио је и 2 првенства Југославије, 2 Купа Југославије, 3 првенства Шпаније, 3 купа Радивоја Кораћа и Куп европских шампиона. Памти се и по својим тројкама у последњој секунди у финалу Купа европских шампиона 1992. (за Партизан) и на утакмици против Хрватске (за репрезентацију Југославије) , на Европском првенству 1997. године. Играчку каријеру је завршио јула 2005. године, а убрзо се отиснуо у тренерске воде и у децембру 2013. године дошао је на место селектора А репрезентације Србије. Сале национале, како га данас зову, сматра се најбољим плејмејкером српске и југословенске кошарке свих времена, а сада је као тренер вратио нашу репрезентацију у сам кошаркашки врх.

Због своје богате кошаркашке каријере и успеха светских размера заузима почасно место у јагодинском Музеју воштаних фигура.

Иван Ивановић и Алекса Николић 6/3

„Игра“ - Милица Живановић 1-3

Папагаји

У нашем Зоолошком врту налази се заиста много прелепих папагаја, али приликом ове посете на нас су најјачи утисак оставила два папагаја која припадају мало познатој врсти, Едели.

Настањују подручје Нове Гвинеје, Аустралије, Соломонских острва. Живе у прашумама у високим крошњама дрвећа. Величине су око 35 цм и живе преко 50 година. Код ове врсте је специфично то да су женке и мужјаци потпуно одвојени у току године, сем кад је сезона парења. Доста су другачији по изгледу, па их је лако разликовати.

Женка је црвена са плавим прсима и оковратником. Кљун код младих женки је светао и како старе све више црни. Кад птица скроз сазри, кљун добија црну боју.

Мужјаци су зелене боје, са плаво-зеленим репом и црвеном бојом перја испод крила. Кљун им је наранџасте боје.

У њиховој исхрани поврће треба да чини 70 %, а семенке 30%. Код ове врсте је потребно обратити пажњу на витамин А који им је потребан и налази се у јабукама, паприци, шаргареци.

Ови папагаји су јако добри као кућни љубимци. За разлику од неких врста децу и странце одлично подносе. Натпросечно су интелигентни, имају већу способност говора (мужјаци мало боље причају од женки), веома су умиљати и не везују се само за једну особу.

Иван Ивановић и Алекса Николић 6/3

„Подводни свет” - Јована Јовановић 2-5

„Птичица певачица” - Лена Маленовић 1-3

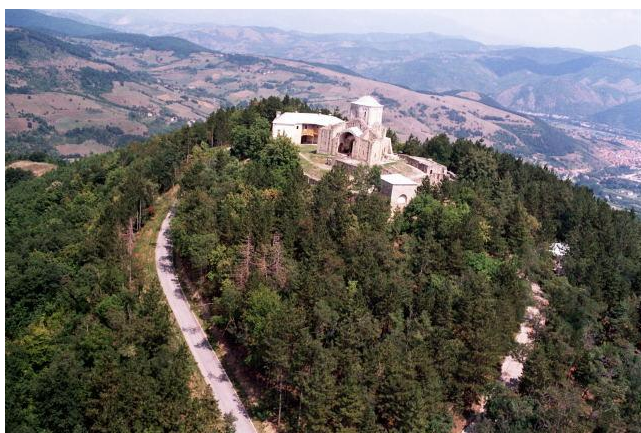
Манастир ЂУРЂЕВИ СТУПОВИ (Стари Рас)

Ђурђеви Ступови, један од најстаријих манастира у некадашњем престоном подручју средњовековне Србије, који је подигао Стефан Немања у првим годинама после ступања на престо великих жупана, својом силуетом доминира долинама Рашке и Дежеве.

Налази се око 4 км северозападно од Новог Пазара. Према казивању његовог биографа и сина потоњег српског краља Стефана Првовенчаног, Немања се за време свог заточеништва у једној пећини заветовао да ће изградити храм и посветити га Светом Ђорђу, коме се током живота молитвеним речима више пута усрдно обраћао за помоћ. Пошто је преузео врховну власт у српским земљама (1166), Немања је почео градњу храма. Црква је завршена 1171. године, како сведочи ктиторски натпис на западном порталу храма. Нешто касније, око 1175. године, црква је и осликана, а манастир је одмах стекао велики углед као прва владарска задужбина династије Немањић.

Манастир је био порушен, али доласком монаха на челу са протосинђелом Герасимом, доживљава поновни духовни процват и постаје на неки начин упориште духовности људи Старог Раса. Покренута је и акција за обнову манастира под називом „ОБНОВИМО СЕБЕ - ПОДИГНИМО СТУПОВЕ“ , у којој су узеле учешће многе познате личности из света спорта, уметности, глуме и естраде. Циљ ове акције је пре свега да се људи врате Богу и у тој својој духовној обнови дају и допринос и да се један од најстаријих српских манастира обнови и засија својим некадашњим сјајем.

Вук Инић 6-3

„Бог је Љубав“ - Сава Петковић 1-4

Моји преци

Моји преци су из Левча, а има их у околини Рибарске бање и Јагодине. Слушајући приче својих родитеља и по сећању из раног детињства, срећна сам и поносна што сам њихов потомак.

Прва кућа је кућа мог прадеде Душана Радовановића и његове жене Олге. У низу сличних кућица некада се гордила бојом, белином пркосила ветровима, а дим из оцака водио је коло са облацима. Некада, а сада је пуста, посивела, остарила са једном зарђалом пресушелом чесмом у дворишту.

Из те куће су као птићи из гнезда за бољим животом отишли њихови синови, а стари се преселили у вечне куће. Један од њихових синова је мој деда Миладин.

Из приче моје баке, о деки знам да је био најлепши момак у селу којег је красила доброта и поштење.

Изучио је занат и у Јагодини отворио скромну бојацијску радњу. Од вуне коју је он фарбао ткали су се најлепши девојачки ћилими.

„Моје село“ - Мартин Анђелковић 3-2

Оженио се мојом баком која је тада имала само шеснаест година. Као млади родитељи вредно су радили и гајили двоје деце, мог тату и моју тетку.

У нашој кући икона стоји на месту на које ју је дека ставио. На крсну славу Светог Николу, на породичном ручку оживимо сећање на њега. Мој тата прича д огађаје које је проживео са њим, одлазак на сеоске вашаре и саборе, не заборавне приче из лова и о декином деки Милисаву, којем је у рату у борби за нашу државу и наш народ граната однела обе ноге. Он је за мене такође веома значајна личност. Сваке недеље дека Милисав долазио је у Јагодину да деци купи врућ сомун и попије пиво.

Једном приликом га је усликао фотограф и он се налази на реклами Јагодинске пиваре. На фотографијама на којима дека Миладин држи мог брата у наручју видим колико га је волео и колику му је љубав пружао. Жао ми је што и ја нисам могла да осетим тако нешто. Сви бакини и декини пријатељи кад год ме виде причају ми како личим на деку како сам вредна, добра и поштена на њега. У том тренутку осећам се поносно, срећно али у исто време и тужно јер дека није са нама.

Мајда Радовановић 6-2

„Наше светиње” - Давид Јовановић 2-3

Успех наших кошаркаша

Србија је још једном доказала да је земља кошарке. Све од злата у Индијанаполису, када смо били на крову света, преко 4. места у Турској 2010. године и невероватне тројке Теодосића са 9 метара, све до данас. Невероватан успех после 12 година. Ови момци су показали како се игра за своју земљу. Није ово само парче сребра које сија око врата. Ово је много већи успех. Било је и оних који су били критични према нашем селектору, Саши Ђорђевићу. Они нису веровали у наш успех. Али 12 момака на терену је веровало више од свих. Наравно, као што и каже сама изрека, срећа прати храбре. Тако је и нас погледала неколико пута, од Богдановићеве тројке у последњој секунди напада са 9 метара, до одбојкашког коша Мирослава Радуљице.

Наша екипа је невероватно играла до финала, где је наишла на најјачу екипу на свету. Нисмо били фаворити, али се видела жеља наших играча да не одиграју кукавички, већ да се супротставе много јачој екипи. Нажалост, нису успели, али не мењамо им. Екипа за коју су сви мислили да ће испасти већ у првом колу "нокаут-фазе" направила је историјски успех. Иако су освојили сребро, наши момци су златни! Ово није успех само кошаркаша, ово је успех једне вере, једне нације, једне мале земље са великим срцем. Они су наш понос.

Као што је рекао помоћни тренер нашег селектора и велики мајстор свог посла, Мута Николић: "Зашто се радујете? Па то је за нашу репрезентацију нормално."

Репрезентација Србије :

- #4 Милош Теодосић
- #5 Марко Симоновић
- #6 Стефан Јовић
- #7 Богдан Богдановић
- #8 Немања Бјелица
- #9 Стефан Јовић
- #10 Никола Калинић
- #11 Стефан Бирчевић
- #12 Ненад Крстић
- #13 Мирослав Радуљица
- #14 Рашко Катић
- #15 Владимир Штимац

Селектор : Саша Ђорђевић

Лука Армуш 8-3

„С вером у Бога” - Јелена Јеловац 2-3

Труба

Најстарије слике трубе потичу из Египта, из другог миленијума пре наше ере. Сачуване су и две трубе из Тутанкамоновог времена, од којих је једна бронзана.

На музичким инструментима сличним труби свирали су Асирци и стари Јевреји (хасосра), донекле и Грци (то је био инструмент по имену салпинш), као и Римљани (туба). У древна времена труба је била ратнички инструмент којим се позивало у напад, јуриш или на повлачење са бојног поља, али овај инструмент се чуо и при извођењу верских обреда. У античком добу су инструменти који су били претече трубе могли да изводе тонове који су обухватили један мали низ па су зато прављене различите трубе у различитим варијантама и величинама како би произвеле различите звукове. Доста касније су изумели вентилни механизам и његова примена је почела тек почетком деветностог века и омогућила је лакше и слободније извођење свих тонова и битно унапредила извођачку технику и

могућности свирања на труби. Труба је некада имала звучни обим као хорна данас.

„Моја радост - Елена Милосављевић 2-3

Труба се у Европи први пут помиње у 12. веку и тада је била дворски сигнални инструмент. Звук трубе потом је привукао пажњу европских жонглера, али и путујућих музичара који су свирали и изводили народне игре. У 15. веку први пут се појављују трубе са заврнутом цеви, најпре у облику слова *s*, а крајем тог столећа у кружном облику који је труба задржала чак до 19. века. Од тог времена трубе су правили у различитим величинама. Понекад су израђиване и од сребра, углавном од месинга. Почетком 17. века труба улази у оркестар с делима Монтевердија, а концерт за трубу написао је и италијански композитор Антонио Вивалди (1678-1741).

Док је у Венецији извођен Вивалдијев „Концерт за две трубе и оркестар“, да ли су и у нашим крајевима свирали трубу? Труба је у наше крајеве дошла релативно скоро у време новије историје, пре свега с војним оркестрима, а пре тога свирали смо неке друге дувачке инструменте.

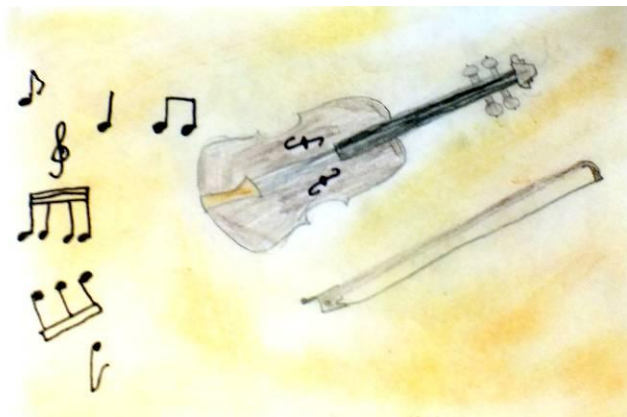
Италијани је зову тромба, Енглези трумпет, Французи тромпетте. **Труба** је лимени дувачки инструмент са светлим и продорним звуком Као што је свима јасно. Састоји се од цилиндричне цеви која се завршава левком, као и од усника у облику малог и плитког котлића. Цев трубе је савијена. Хроматска труба има механику са три вентила. Кроз историју је коришћена и за војничке сигнале и за свечане фанфаре, а то је оставило битан траг на њеном основном карактеру и специфичним начином употребе у музици . Труба је инструмент који је мелодијски врло изражајан . Захваљујући савреном механизму вентила и у начину свирања достиже завидну лепоту изражавања.

„Живот је музика“ - Леда Качаревић 3-4

Осим у традицији европске класичне музике , веома је значајна и за музичке жанрове настале у двадесетом веку, као што су џез, блуз, соул, рокенрол. Због веома продорног звука приликом свирања у зависности од жанра трубачи често употребљавају и пригушивач звука - сордину. У савременој музици је постала популарна захваљујући Луису Амстронгу а касније и Мајлсу Дејвису и на неки начин постала је и симбол џез музике. Данас постоје разне врсте труба. Трубу данас можемо наћи свуда: у дувачким секцијама симфонијских и џез оркестрима, у мањим џез и блуз саставима , у разним врстама дувачких оркестара (војни, школски, народни) па до бас секција рок и поп састава , који у своје живе наступе ради пуноће и већег интезитета звука веома често укључују трубаче. Седамдесетих година прошлог века због популарности трубе и осталих дувачких инструмената настао је и посебан правац у рок музици под називом симфо рок. Групе које су свирале симфо рок обавезно су имали у свом саставу дувачке инструменте.

Милица Јаковљевић 8-2

„Виолина“ - Ива Милошевић 1-3

Школа

Сећам се кад сам први пут закорачила у њено двориште. Било је пуно дечака и девојчица, пуно ђака. Чуо се жагор, галама, смех. На моменте и врисак или громогласно довикивање. Тај жагор прекинуло је школско звоно. Тако је и данас.

„Школска дуга” - Марта Живковић 3-4

Стајали смо у ред и кренули до својих учионица. Настала је тишина. Учитељица нам је прво испричала све о школи. Почели смо да учимо. Научили смо прва слова, да пишемо и читамо. Знамо и да рачунамо, сабирамо, одузимамо, множимо и делимо. И тако редом једно по једно. Сваким даном су наша знања све богатија. У томе нам помаже наша учитељица. Ми је пажљиво слушамо на часу. Код куће радимо домаће задатке и учимо задате лекције. Али то није све. У школи се организују разне приредбе и такмичења, на којима и ми, четвртаци, учествујемо. Врло често се међусобно шалимо и играмо, али и добро дружимо. Увек смо заједно, помажемо се. Понекад се и посвађамо. То траје врло кратко, јер се убрзо и помиримо. Када се чује звоно за одмор у учионици настане

весела граја. Сви галамимо и смејемо се. Тако и по завршетку часова, када срећно напуштамо школу и школско двориште.

Волим своју школу и радо одлазим у њу. Тамо ме увек чекају моји другови и другарице. У њој сви заједно стичемо нова знања. Често размишљам како ћу и ја једнога дана постати учитељица, докторка или глумица. Зато се и трудим да будем добар ђак. Радујем се сваком дану и сваком одласку у школу. Једино ми она може помоћи да ми се жеље остваре.

Уна Обрадовић 4-1

„Живот је леп“ - Урош Цекић 1-1

„Живот може бити бајка“ - Хелена Цупљић 4-2

Јесен

Свиће тајанствена јесења зора.Сунце је скривено у златним крошњама дрвећа.

.Уличне светиљке попримају златасту боју која се стапа са небом. Зацвркуће понеки покисли врабац и лупне по која кап,стварајући кругове у барама.Изгледа да се припрема сунчан дан.Мелодија јесени струји ваздухом.Ветар се провлачи кроз крошње дрвећа,повијајући гране и росну траву.На земљи је тепих од разнобојног лишћа.

Околина просто вапи за топлим летњим данима,али мораће стрпљиво да сачека јер и природа има свој ток.Све мора да расте и развија се,али мора да остари и пожути.Мора да захладни да би опет стигли топли летњи дани.

Богдан Милосављевић 4-1

Милица Димитријевић 3-2

Софија Инић 1-4

Неда Николић 1-4

Тамара Сентић 1-1

Доротеја Пантић 2-5

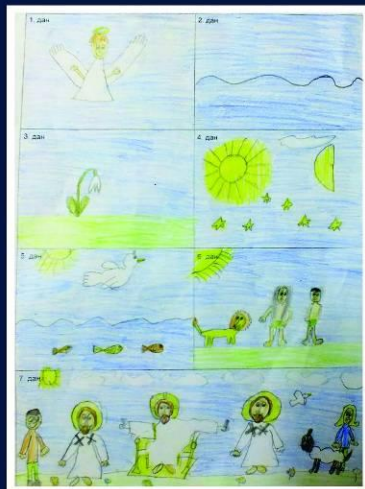
Стефан Милић 3-4

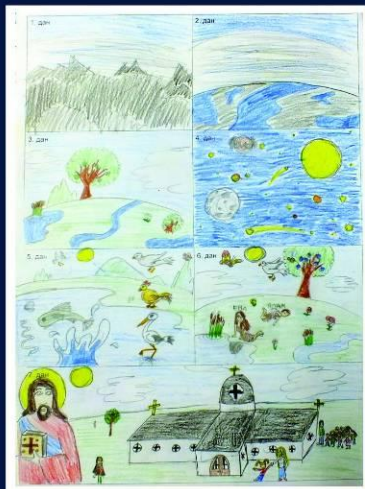
Дођи и види како је благ Господ...

НАЈБОЉИ РАДОВИ

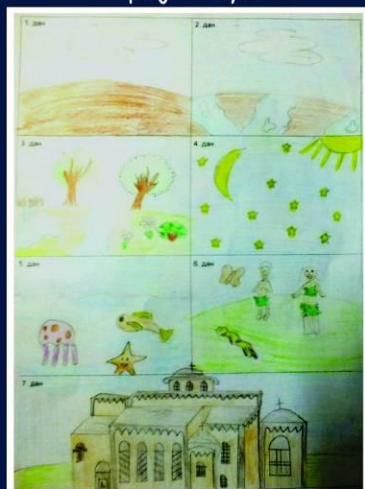
на тему: "Библијско стварање света"

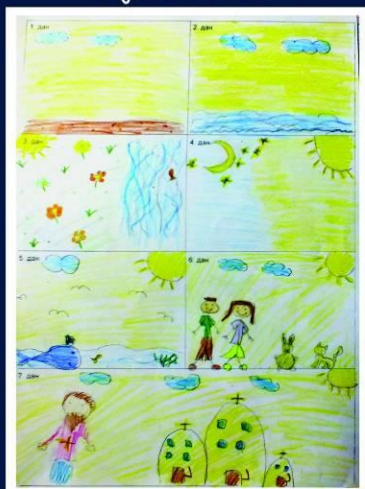
Софија Штулић

Тијана Томић

Николић Миња

Милица Милићевић